

skal følge med ind under Forbudet, selv om Kystkommissionen efter de lokale Forhold mener, at det ikke har noget at betyde. Det er vort korte, klare og simple Standpunkt, at vi gaa med i det Øjeblik, Kystkommissionen siger, det er nødvendigt, men vi ønske, Kommissionen skal staa frit. Naar den ikke finder det nødvendigt for Kystfredningen, kunne vi ikke forstaa, at den skal tvinges til at nedlægge et Forbud lige over for en Privatmand mod fuld Benyttelse af hans Ejendom. Af den Grund have vi stillet Ændringsforslaget, som jeg paa Mindretallets Vegne tillader mig at anbefale det høje Ting.

Ordføreren (Steffensen): Naar Flertallet ikke har kunnet gaa med til dette Ændringsforslag, er Grunden den, at hvor Forholdet ved en Kyst er det, at der maa finde Kystfredning Sted, for at Kysten ikke skal bortskylles, der vil det som Regel være nødvendigt ogsaa at medtage Strandbredden, men selv om der maatte kunne paavises Steder, hvor det kunde tillades at borttage Materialier fra Strandbredden, uagtet Kysten frededes ved Forbud med Hensyn til selve Forstranden, saa forkommer det os betænkeligt ikke at tage Strandbredden med, fordi det ellers vil være ganske umuligt at gøre Kystfredningen effektiv. Nu bliver det jo nemlig det offentlige, der skal paase, at Kysten fredes, og hvis blot Forstranden er fredet, men ikke Strandbredden, bliver Forholdet det, at Stenfiskerne med eller uden Tilladelse af Kystejerne kunne føre Sten og Grus bort fra Strandbredden, men hvorledes bliver det saa muligt at paase, at der ikke tillige tages Sten og Grus bort fra selve Forstranden? Man kan ikke paa Stenene og Gruset se, om det er taget det ene eller det andet Sted, og det offentlige kan ikke skride ind i Tilfælde af, at Strandbredden ikke er fredet og der borttages Sten derfra.

Dette er den egentlige Grund, hvorfor vi anse det for hensigtsmæssigt at gøre det til Regel, at Strandbredden medtages.

Men dernæst har ogsaa den Betragtning gjort sig gældende, at vi nu omsider ere naaede saa vidt med dette Lovforslag, at der kan være Udsigt til at faa det gennemført, men kommer det igen ned til Folketinget paa dette Tidspunkt af Samlingen med en Ændring, som Folketinget i Virkeligheden en Gang har forkastet, saa

nærer jeg Frygt for, hvorledes det vil gaa det.

Jeg anbefaler derfor fremdeles paa Flertallets Vegne, at man forkaster det af Mindretallet stillede Ændringsforslag og tager Lovforslaget uforandret.

Hage: Hvis den ærede Ordfører havde indskrænket sig til den sidste Del af sin Motivering, kunde jeg fuldt ud have forstaaet ham, thi den Tanke har naturligvis ogsaa været oppe hos mig, at Ændringen kunde berede Lovforslaget Vanskeligheder. Men jeg har paa den anden Side ikke kunnet tro, at det andet Ting skulde nægte at imødekomme et saa billigt og rimeligt Forlangende som det, der ligger i Ændringsforslaget. Derimod maa jeg erkende, at jeg ikke forstod den første Del af den ærede Ordførers Begrundelse, nemlig at Stenfiskerne skulde kunne borttage Materialier fra Forstranden, naar Ejeren fik Lov til at raade over Strandbredden. Var det ikke saa? (Steffensen: Nej!) — Saa erkender jeg, at jeg ikke har forstaaet det ærede Medlem. Men det har ingen Indflydelse paa selve Stillingen; jeg hævder, at det ikke er mit eller mine Medforslagsstilleres Ænske at berede Sagen Vanskeligheder, men vi have ment, at vi ikke godt kunde lade være med at stille dette Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Efter den store Velvillie, hvormed Forslaget blev modtaget her ved 1ste Behandling, havde jeg — det skal jeg ikke nægte — næret det Haab, at hele Udvalget havde kunnet indstille Sagen til uforandret Vedtagelse. Under 1ste Behandling blev det af det ærede Medlem, der nu fører Ordet paa Mindretallets Vegne (Hage), sagt, at der i det andet Ting var taget meget Hensyn til de Ønsker, der tidligere ere komne frem her i Tinget om dette Spørgsmaal. Det blev indrømmet af det ærede Medlem, og det forekommer mig derfor, at der vilde have været god Grund for Mindretallet til til Gengæld at tage noget Hensyn til de Ønsker, som det andet Ting har næret. Jeg vil derfor meget henstille til det høje Ting at følge Flertallet, idet det er min Opfattelse, at en Forandring i Forslaget i den Retning, som Mindretallet foreslaar, meget let kan lægge Sagen alvorlige Hindringer i Vejen. Jeg kan egentlig heller ikke se, at der, som Mindretallets Ordfører fremhævede, er gjort et unødvendigt Indgreb i den private Ejendomsret